हेउद्वृत्ताः गिरौवनेचरथयेनित्यंतेयूयंपरिधत्तेतिसंभावनायांलोट् अभिप्सथप्रार्थयध्वम् ॥३५॥ राजकुलानिराजकीयाः लुंपंति निःस्वंकुर्वंति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वासःकोशान् वस्त्रपुटकान् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वायकः तंतुवायविशेषः वेषमलंकारम् चैलेयैर्वस्त्रमयैराकल्पैर्भूषणैः ॥ ४० ॥

ईदृशान्येववासांसिनित्यंगिरिवनेचराः॥ परिधत्तकिमुद्वृत्ताराजद्रव्याण्यभीप्सथ॥ ३५॥ याताशुबालिशा मैवंप्रार्थ्यंयदिजिजीविषा॥ बध्नंतिघ्नंतिलुंपंतिदृप्तंराजकुलानिवै॥ ३६॥ एवंविकत्थमानस्यकुपितोदेवकी सुतः॥ रजकस्यकराग्रेणशिरःकायादपातयत् ॥ ३७॥ तस्यानुजीविनःसर्वेवासःकोशान्विसृज्यवै॥ दुद्रु वुःसर्वतोमार्गंवासांसिजगृहेऽच्युतः ॥ ३८॥ वसित्वात्मप्रियेवस्त्रेकृष्णःसंकर्षणस्तथा॥ शेषाण्यादत्तगोपे भ्योविसृज्यभुविकानिचित् ॥ ३९ ॥ ततस्तुवायकःप्रीतस्तयोर्वेषमकल्पयत्॥ विचित्रवर्णैश्चैलेयैराकल्पैर नुरूपतः॥ ४० ॥ नानालक्षणवेषाभ्यांकृष्णरामौविरेजतुः॥ स्वलंकृतौबालगजौपर्वणीवसितेतरौ॥ ४१ ॥ त स्यप्रसन्नोभगवान्प्रादात्सारूप्यमात्मनः ॥ श्रियंचपरमांलोकेबलैश्वर्यस्मृतींद्रियम् ॥ ४२ ॥ ततःसुदाम्नो भवनंमालाकारस्यजग्मतुः ॥ तौदृष्ट्वाससमुत्थायननामशिरसाभुवि ॥ ४३ ॥ तयोरासनमानीयपाद्यंचा थार्हणादिभिः॥ पूजांसानुगयोश्चक्रेस्रक्तांबूलानुलेपनैः ॥ ४४॥ प्राहनःसार्थकंजन्मपावितंचकुलंप्रभो॥ पितृदेवर्षयोमह्यंतुष्टाह्यागमनेनवाम्॥ ४५॥ भवंतौकिलविश्वस्यजगतःकारणंपरम्॥ अवतीर्णाविहांशे नक्षेमायचभवायच ॥ ४६॥ नहिवांविषमादृष्टिःसुहृदोर्जगदात्मनोः॥ समयोःसर्वभूतेषुभजंतंभजतोरपि ॥ ४७॥ तावाज्ञापयतांभृत्यंकिमहंकरवाणिवाम्॥ पुंसोऽत्यनुग्रहोह्येषभवद्भिर्यन्नियुज्यते॥ ४८॥

पर्वणि उत्सवे ॥ ४१ ॥ इहलोकेपरमांश्रियंचबलंचऐश्वर्यंचस्मृतिंचइंद्रियंचतत्पाटवंचप्रादात् ॥४२॥ ४३ ॥ ४४॥ ४५ ॥ क्षेमाय अभया यभवायउद्भवाय ॥ ४६ ॥ रजकवधेनवायकानुग्रहेणच युवयोर्विषमदृष्टितयाअनीश्वरतानाशंकनीयेत्याह नहिवामिति अत्रहेतुः समयोरि तिअत्रापिहेतुद्वयं सुहृदोरिति जगदात्मनोरितिच ॥४७॥ ४८ ॥